

selvfølgelig må se med lede på, at der er nogle, der er i stand til gennem fiduser at slippe for at betale den skat, de bør betale. Det er jo den ligehedsætning, vi var inde på før. Og hvis vi ønsker, at folk skal betale deres skat og gøre det nogenlunde med glæde, fordi de får noget for pengene, så må vi selvfølgelig vise stor omhu for, at der ikke er nogen, der kan undslippe på en helt urimelig måde.

Jeg har forståelse for, at man ikke er i stand til at opføre tallene i dag, men jeg vil gerne spørge, om det ikke er sådan, at når der er tale om en, der ejer sit eget selskab og stiller noget meget billigt til rådighed for ejeren, så slipper vedkommende for det første meget billigt i personskat – det er den ene form for skattefidus – men i anden omgang betyder det jo også, at det selskab, man ejer, får et mindre overskud, fordi man har trukket penge ud på den måde, og dermed slipper billigere i selskabsskat.

Har jeg ikke ret, når jeg siger, at de fiduser, vi her taler om, i virkeligheden betales så at sige dobbelt op af skattemyndighederne, og at det er en ekstra anledning til, at vi selvfølgelig skal få fjernet det morads, der tilsyneladende er?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Indledningsvis vil jeg lige sige, at jeg har forstået det således, at min medspørger, hr. Frank Aaen, betaler en partiskat, og det er bl.a. for at nå ned på en faglærts løn i København, tror jeg det er, i indkomst. Det gjorde min medspørger, hr. Frank Aaen, ikke, da han tidligere havde et arbejde uden for Folketinget, hvor han tjente mere, så vidt det er oplyst, end et folketingsmedlem.

Det vil jeg gerne bruge som afsæt til at spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at man ikke sådan kan forlange en særlig moral af skatteyderne, der gør, at de af egen drift betaler mere i skat, end de er forpligtede til, og at det derfor drejer sig om, hvordan vi indretter reglerne ud fra en overordnet moral om, hvor meget folk skal betale, og ikke som et udtryk for, at vi beder folk om, at de sådan af egen drift ud over det, de bliver fastsat til at betale i skat, skal betale en skat.

Jeg vil så ud over det – ministeren har redegjort for, hvad man har været i gang med at undersøge – bare lige med hensyn til provenutab osv. bede ministeren bekræfte, at man undersøger videre, også i forhold til de andre typer af beskatningsobjekter, som ikke var nævnt i det, skatteministeren her redegjorde for.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Til hr. Frank Aaen, som jeg sådan set har opfattet som hovedspørgeren, og også til medspørgeren, hr. Kristian Thulesen Dahl, omkring moral: Jamen jeg er utrolig enig med hr. Frank Aaen i, at det her ikke er noget, der skal gøres op i antal. Altså min egen oplevelse er, at den danske befolknings parathed til at betale en høj skat – og det kan vi jo glæde os over at mange er, faktisk et ret stort flertal, viser undersøgelser – er meget afhængig af, at man oplever, at andre også betaler deres rimelige andel, som det ene, og som det andet, at man får, om jeg så må sige, varer af den kvalitet, som man mener man betaler for over skatten.

Derfor er det her ikke bare et spørgsmål om, hvor mange kroner og øre det drejer sig om, og det var heller ikke det, der lå i mit svar – jeg forsøgte at svare så præcist som muligt på det spørgsmål, som var formuleret – men alene en oplysning om, at det formentlig ikke er de store penge, vi taler om her. Men hvis befolkningens oplevelse er, at hvis det er sådan, at man selv kan indrette sig og i øvrigt er rig nok, så kan man smyge sig uden om en normal skat, så mener jeg, at vi har et megaproblem, som vi er nødt til at forholde os helt konkret til og gøre noget ved.

Til hr. Thulesen Dahl vil jeg så sige, at den der med at sige, at man gerne må have lov til at sidde og nørkle i alle reglerne for at prøve at finde ud af, hvordan man nu kan smyge sig udenom, og at det er god moral, det er ikke min opfattelse. Altså man kan sige, at der ikke er noget ulovligt i det, men en af vore forbandelser er jo, at der hele tiden sidder en høb af revisorer og advokater og kloge folk, som forsøger at finde omvejene for at undgå at betale normalt, og det er derfor, vi får så komplicerede skatteregler.

Hvis det var sådan, at der var en vis parathed til ikke kun at nyde, men også at yde, så kunne vi have meget, meget enklere regler. Så en hr. Riskær Petersen, som stiller sig frem og siger, at han godt nok brugte den dér, men det var, fordi reglerne var sådan, så han var god nok, giver jeg ikke fem flade øre for, må jeg sige.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare takke for svaret.

Nu må vi jo ikke debattere spørgerne imellem, så jeg vil bare notere mig – og det forstod jeg også skatteministeren var enig i – at da vi